विनुदन्अपनयन् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ सरिद्वनगिरिदर्यादिषुप्रत्येकंश्रीकृष्णंलीलासंप्रश्नादिभिःसंस्मारयन्रेमे ॥ ५७ ॥ कृष्णावेशेनात्मनोमनसोविक्लवंवैक्लव्यम् ताःगोपीर्नमस्यन्नमस्करिष्यन्॥ ५८ ॥ उत्तमस्यात्मनोगोपस्त्रीनमस्कृतिरन्याय्यानभवतीतिदर्शयितुं तासांमहत्त्वंपंचभिर्जगौउवाच एताइति एताःपरंकेवलंतनुभृतःसफलजन्मानः रूढभावाःपरमप्रेमवत्यःयदितियंरूढंभावं भवभियोमुमुक्षवोमुनयोमुक्ताअपिवांछंति वयंचभक्ताअपिअतोऽनंतस्यकथासुरसोरागोयस्यतस्यब्रह्मजन्मभिर्विप्रसंबंधिभिःशौक्लसावित्रयाज्ञिकैस्त्रिभिःकिं कोऽतिशयः यत्रतत्रजातःसएवसर्वोत्तमइत्यर्थः यद्वा अनंतकथासुरसोयस्य तस्यब्रह्मजन्मभिश्चतुर्मुखजन्मभिरपिकिमित्यर्थः ॥ ५९ ॥ किंचईश्वरप्रसादोमहत्त्वेकारणंतस्यच

उवासकतिचिन्मासान्गोपीनांविनुदन्शुचः ॥ कृष्णलीलाकथांगायन्रमयामासगोकुलम् ॥ ५५ ॥ यावंत्यहानिनंदस्यव्रजेऽवात्सीत्सउद्धवः ॥ व्रजौकसांक्षणप्रायाण्यासन्कृष्णस्यवार्त्तया ॥ ५६ ॥ सरिद्वनगिरिद्रोणीर्वीक्षन्कुसुमितान्द्रुमान् ॥ कृष्णंसंस्मारयन्रेमेहरिदासोव्रजौकसाम् ॥ ५७ ॥ दृष्ट्वैवमादिगोपीनांकृष्णावेशात्मविक्लवम् ॥ उद्धवःपरमप्रीतस्तानमस्यन्निदंजगौ ॥ ५८ ॥ एताःपरंतनुभृतोभुविगोपवध्वोगोविंदएवनिखिलात्मनिरूढभावाः ॥ वांछंतियद्भवभियोमुनयोवयंचकिंब्रह्मजन्मभिरनंतकथारसस्य ॥ ५९ ॥ क्वेमास्त्रियोवनचरीर्व्यभिचारदुष्टाःकृष्णेक्वचैषपरमात्मनिरूढभावः ॥ नन्वीश्वरोऽनुभजतोऽविदुषोऽपिसाक्षाच्छ्रेयस्तनोत्यगदराजइवोपयुक्तः ॥ ६० ॥ नायंश्रियोंऽगउनितांतरतेःप्रसादःस्वर्योषितांनलिनगंधरुचांकुतोऽन्याः ॥ रासोत्सवेऽस्यभुजदंडगृहीतकंठलब्धाशिषांयउदगाद्व्रजवल्लवीनाम् ॥ ६१ ॥

नजातिराचारोज्ञानंवाकारणं किंतुकेवलंभजनमेवेत्याह क्वेमाइति साक्षाद्भजतःपुंसोननुअहोउपयुक्तः सेवितः अगदराजः अमृतंयथेति ॥ ६० ॥ अत्यंतापूर्वश्चायंगोपीषुभगवतःप्रसादइत्याह नायमिति अंगेवक्षसिउअहो नितांतरतेःएकांतरतिमत्याः श्रियोऽपिनायंप्रसादोऽनुग्रहोऽस्ति नलिनस्येवगंधोरुक्कांतिश्चयासांतासांस्वर्गांगनानांअप्सरसामपिनास्ति अन्याःपुनर्दूरतोनिरस्ताः रासोत्सवेकृष्णभुजदंडाभ्यांगृहीतआलिंगितःकंठस्तेनलब्धाआशिषोयाभिः तासांगोपीनांयउदगात्आविर्बभूव ॥ ६१ ॥